

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010152
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2518010152.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného X. B., narodeného X. I. XXXX vo O. I. G., trvalé bydlisko K. E. XXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, v konaní o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 24. februára 2020, č. k. 16T/49/2018-292, na neverejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného X. B. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením z 24. februára 2020, č. k. 16T/49/2018-292, vyslovil podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, že sa odsúdený X. B. v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 18. júla 2018, sp. zn. 16T/49/2018, právoplatným dňa 19. júla 2018 vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, vykoná. Okresný súd zároveň podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že X. B. (ďalej len odsúdený) bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 18. júla 2018, sp. zn. 16T/49/2018, právoplatným 19. júla 2018 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 2 roky. Odsúdenému bolo zároveň uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Na verejnom zasadnutí okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/49/2018, z neho oboznámil najmä vyššie citovaný rozsudok, ďalej trestný rozkaz Okresného súdu Martin z 11. decembra 2018, sp. zn. 2T/2/2018, právoplatný 20. decembra 2018 a správy a lustrácie na odsúdeného. Okresný súd na verejnom zasadnutí taktiež vypočul odsúdeného, ktorý k veci uviedol, že si bol plne vedomý plynutia skúšobnej doby, pričom svoj skutok ospravedlňoval tým, že bol v tom čase pod vplyvom alkoholu.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že odsúdený sa počas skúšobnej doby plynúcej od 20. júla 2018 do 20. júla 2020, dopustil totožnej trestnej činnosti, za ktorú už bol odsúdený, konkrétne krádeže, za ktorú bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 11. decembra 2018, sp. zn. 2T/2/2018, právoplatným 20. decembra 2018. Predmetného skutku sa pritom dopustil len dva mesiace po právoplatnom odsúdení vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/49/2018, teda hneď na začiatku plynutia uloženej dvojročnej skúšobnej doby. Na základe toho okresný súd uzavrel, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil. Pokiaľ ide o zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, okresný súd ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do

ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s odôvodnením, že pred spáchaním trestného činu v tejto veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, odsúdený ihneď sťažnosť. Prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil písomne prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Sabóa podaním doručeným okresnému súdu 16. marca 2020. V sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s názormi súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia. Podľa neho mal súd pri rozhodovaní prihliadnúť hlavne na skutočnosť, že išlo iba o drobné krádeže, ktorými bola spôsobená len minimálna škoda. Odsúdený si je vedomý, že u neho ide o špeciálnu recidívu, ale skutky spáchal pod vplyvom alkoholu, nakoľko po prepustení z väzby nestihol nastúpiť na protialkoholické liečenie. Práve táto skutočnosť mala vplyv na to, že sa dopustil predmetnej krádeže. Zastáva názor, že až po absolvovaní protialkoholického liečenia bude možné objektívne rozhodnúť o jeho osvedčení, resp. neosvedčení. Z týchto dôvodov považuje napadnuté uznesenie za predčasné, preto v konečnom návrhu žiada, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave riadne predložený na rozhodnutie 17. apríla 2020. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe prieskumu zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, že ju podala oprávnená osoba a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň ale krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že skúšobná doba odsúdenému plynula od 20. júla 2018 do 20. júla 2020, pričom počas jej plynutia sa dopustil 22. septembra 2018 skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 11. decembra 2018, sp. zn. 2T/2/2018, právoplatným 20. decembra 2018. Odsúdený sám uviedol, že si bol vedomý, že sa trestného činu dopustil v čase plynutia skúšobnej doby.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, krajský súd ich nepovažoval za dôvodné. Kľúčové pre posúdenie tejto veci je, že odsúdený si bol plne vedomý plynutia skúšobnej doby, napriek tomu sa už krátko po jej začatí dopustil rovnakého úmyselného trestného činu, za aký bol odsúdený. To, že podľa odsúdeného išlo v oboch prípadoch iba o drobné krádeže, len potvrdzuje jeho nekritický postoj k vlastnej trestnej činnosti. Odsúdeného neospravedlňuje ani tá okolnosť, že sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu, pretože si takýto stav privodil sám. Pokiaľ ani vykonaná väzba v inej veci nemala na odsúdeného taký vplyv, aby ho odradila od páchania ďalšej trestnej činnosti, niet dôvodu sa domnievať, že by taký účinok malo ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Dôvodne preto okresný súd skonštatoval, že podmienené odsúdenie nemalo na odsúdeného požadovaný výchovný vplyv a je nutná jeho náprava výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pokiaľ sa odsúdený domáhal ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti podľa ust. § 50 odsek 4 Trestného zákona, toto je možné len vo výnimočných prípadoch, ktoré nielen okresný, ale ani krajský súd v tejto trestnej veci nezistil.

Okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Nezistiac tak podmienky pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia senát krajského súdu postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.